

Περί δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της από 26 Φεβρουαρίου 1975 Εθνικής Γ.Σ.Σ.Ε. περί προσαρμογής των γενικών κατώτατων ορίων ημερομισθίων εργατοτεχνιτών, εργατοτεχνιτριών και μαθητευομένων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

Έχοντες υπ' όψει τις διατάξεις του Ν. 3239/55, ως ετροποποιήθηκαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως υπό των Ν.Δ. των 3755/57, 186/69 και 73/74, αποφασίζομεν:

Όπως δημοσιευθή εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η εν θέματι Σ.Σ.Ε. κατατεθείσα ημίν την 26 Φεβρουαρίου 1975 συνταχθέντες προς τούτο του υπ' αριθ. 1439/26.2.75, πρακτικού καταθέσεως ήτις έχει ως ακολούθως:

ΕΘΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Περί αναπροσαρμογής των γενικών κατώτατων ορίων ημερομισθίων εργατοτεχνιτών, εργατοτεχνιτριών και μαθητευομένων. Εν Αθήναις σήμερον, την 26ην Φεβρουαρίου 1975, ημέραν Τετάρτην και ώραν 10:30' εν τη αιθούση του Υπουργικού Συμβουλίου, παρουσία του Πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή του Υπουργού Συντονισμού και Προγραμματισμού Π. Παπαληγούρα και του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, αφ' ενός μεν 1) Δημ. Μαρινόπουλος, Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, ως εκπρόσωπος τούτου, 2) Ιωαν. Πλατώνης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών, ως κοινός εκπρόσωπος των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και 3) Παν. Παπαμαρινόπουλος και Λεων. Δαούτης, ως εκπρόσωποι της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος και αφ' ετέρου Νικ. Παπαγεωργίου, Πρόεδρος Χρ. Καρακίτσος, Γεν. Γραμματεύς και Ελευθ. Σιούτης, Αναπληρωτής Προέδρου, της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος ως εκπρόσωποι αυτής, άπαντες νομίμως εξουσιοδοτημένοι, κατά τας διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 3239/55, διαβουλευθέντες τη μεσολαβήσει του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, συνωμολόγησαν τα ακόλουθα:

1. Τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων (ημερομίσθια ασφαλείας) των παρ' οιωδήποτε εργοδότη, δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, απασχολουμένων εργατοτεχνιτών, εργατοτεχνιτριών και μαθητευομένων, καθ' άπασαν την Χώραν, καθορίζονται ως ακολούθως:

α) Αρρένων: Μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας, ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας ή προκειμένου περί μαθητευομένων μηχανοτεχνιτών του κλάδου της Σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας και ενός τουλάχιστον έτους απασχολήσεως εν τω κλάδω, εις δραχμάς 204 από 1 Μαρτίου 1975 και εις δραχμάς 219, από 1 Αυγούστου 1975.

β) Θηλέων: Μετά την συμπλήρωσιν του 16ου έτους της ηλικίας, ασχέτως προϋπηρεσίας εις δραχμάς 177, από 1 Μαρτίου 1975 και εις δραχμάς 190, από 1 Αυγούστου 1975.

γ) Μαθητευομένων: Αμφοτέρων των φύλων, των μη συγκεντρούντων τουτέστιν τας εν τοις προηγούμενοις εδαφίοις προϋποθέσεις ηλικίας:

1) Κατά το πρώτον έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη δρχ. 111.

2) Κατά το δεύτερον έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη δρχ. 118.

3) Κατά το τρίτον και πέραν έτος υπηρεσίας παρά τω αυτώ εργοδότη δρχ. 125.

Τα ως άνω ημερομίσθια ισχύουν από 1 Μαρτίου 1975 προσδιοριζόμενα επέκεινα κατά τα οριζόμενα εις την από 25.2.75 Εθνικήν Γενικήν Συλλογικήν Σύμβασιν Εργασίας "περί εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων κ.λ.π."

2. Τα τυχόν ισχύοντα σήμερον κατώτερα των 99 δραχμών ημερομίσθια των μαθητευομένων αυξάνονται κατά 12% από 1 Μαρτίου 1975 και κατά 20% εν τω συνόλω από 1 Αυγούστου 1975.

3. Τα υπό της παρούσης καθοριζόμενα κατώτατα όρια ημερομισθίων (ημερομίσθια ασφαλείας) και υπό τας αυτάς προϋποθέσεις ηλικίας, αποτελούν κατώτατα όρια και δια τους υπό την ιδιότητα του εργατοτεχνίτου απασχολουμένους εις σταθερόν εργοδότην και αμειβομένους κατά μονάδα εργασίας ή επί ποσοστοίς ή κατ' άλλον σύστημα αμοιβής, υποχρεουμένου του οικείου εργοδότη όπως συμπληρωί ταύτα κατά το τυχόν ελλείπον ποσόν. Εν προκειμένω οι σχετικοί λογαριασμοί εκκαθαρίζονται κατά τρίμηνον, με βάση το πραγματοποιηθέν μέσον ημερομίσθιον κατά την διάρκειαν του τριμήνου, εξαιρέσει της περιπτώσεως λύσεως της σχέσεως εργασίας, καθ' οιονδήποτε τρόπον, οπότε η εκκαθάρισις πραγματοποιείται κατ' αυτήν.

4. Η από 14.2.1961 συμπληρωματική Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβασις Εργασίας (ΦΕΚ 74 τ. Β' της 6.3.61) εξακολουθεί ισχύουσα.

5. Τυχόν ανώτερα, των δια της παρούσης καθοριζομένων, ημερομίσθια, προβλεπόμενα εκ νόμων, διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων, συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικών κανονισμών, εθίμων ή των ατομικών συμβάσεων εργασίας, δεν τίγονται υπό των διατάξεων της παρούσης.

6. Η ισχύς της παρούσης άρχεται από 1ης Μαρτίου 1975.

Η παρούσα δημοσιευθήτω δια της εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 4 Μαρτίου 1975

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Αριθ. 11400/1710

Περί δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της από 26 Φεβρουαρίου 1975 Εθνικής Γ.Σ.Σ.Ε. περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ

Έχοντες υπ' όψει:

1. Τας διατάξεις του Ν. 3239/55, ως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως υπό των Ν.Δ/των 3755/57, 186/69, 1198/72 και 73/74, αποφασίζομεν:

Όπως δημοσιευθεί εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως η εν θέματι ΣΣΕ κατατεθείσα ημίν την 26ην Φ/βρίου 1975 συνταχθέντος προς τούτο του υπ' αριθ. 1440/26.2.1975 πρακτικού καταθέσεως, ήτις έχει ως ακολούθως:

ΕΘΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Περί της εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής αρρένων και θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδείας αναπαύσεως των εργατών και καθιερώσεως 45ώρου εβδομαδιαίας εργασίας των μισθωτών.

Εν Αθήναις σήμερον, την 26ην Φεβρουαρίου 1975, ημέραν Τετάρτην και ώραν 10:30', εν τη αιθούση του Υπουργικού Συμβουλίου, παρουσία του Πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή, του Υπουργού Συντονισμού και Προγρ/σμού Π. Παπαληγούρα και του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι, αφ' ενός μεν 1) Δημ. Μαρινόπουλος, Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, ως εκπρόσωποι τούτου, 2) Ιωαν. Πλατώνης, Πρόεδρος του Δ.Σ. του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών, ως κοινός εκπρόσωπος των Εμπορικών Συλλόγων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και 3) Παν. Παπαμαρινόπουλος και Λεων. Δαούτης, ως εκπρόσωπος της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος και αφ' ετέρου Νικ. Παπαγεωργίου, Πρόεδρος Χρ. Καρακίτσος, Γεν. Γραμματεύς και Ελευθ. Σιούτης, Αναπληρωτής Προέδρου, της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, ως εκπρόσωποι αυτής, άπαντες νομίμως εξουσιοδοτημένοι, κατά τας διατάξεις του άρθρου 7 του Ν. 3239/1955, διαβουλευθέντες τη μεσολαβήσει του Υπουργού Απασχολήσεως Κων/νου Λάσκαρη, προς εξέτασιν τόσον των αιτημάτων της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, όσον και του καθ' όλου πλέγματος των συλλογικών σχέσεων, συνεφώνησαν, επιβεβαιούν και διακηρύσσουν ότι:

Α. Η κοινωνική ευημερία αποτελεί τον μοναδικόν σκοπόν της οικονομικής αναπτύξεως, δια την πραγμάτωσιν του οποίου δέον να εργάζονται εν συμπονοία όλοι αι εν τη κοινωνία διαβιούσαι ομάδες.

Β. Δια την πραγμάτωσιν της οικονομικής αναπτύξεως και του εκτεθέντος σκοπού αυτής, αναγκαίαν προϋπόθεσιν αποτελεί η κοινωνική ειρήνη, ήτις δέον να είναι, πρωτίστως μέριμνα των εργοδοτών και των εργαζομένων.

Γ. Η κοινωνική ειρήνη εξασφαλίζεται, προάγεται και παγιούται, μόνον δια της αναπτύξεως των διαδικασιών διαλόγου, μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, εις τα πλαίσια των οποίων, εργοδοται και εργαζόμενοι, συνεργαζόμενοι και υπό πνεύματος αμοιβαίας κατανοήσεως διεπόμενοι, δέον να αναζητούν την λύσιν των εκάστοτε αναφυσόμενων προβλημάτων.

Δ. Διεκδικήσεις, διαφοραί και αντιθέσεις είναι φυσικόν να ανακύπτουν εις τον κοινωνικόν και οικονομικόν χώρον εις τον οποίον, από κοινού, αναπτύσσουν την δραστηριότητά των οι εργοδοται και οι εργαζόμενοι. Είναι αναγκαίον, όμως να κατανοείται υπό αμφοτέρων των μερών, ότι η αντιμετώπισις τούτων, πρέπει να βασίζεται επί της αρχής του κατά χρόνον εφικτού της επιλύσεώς των. Οι συλλογικοί αγώνες έχουν δικαιολογητικήν βάση, μόνον όταν ο διάλογος αποβεί άκαρπος, παρ' όλον ότι υφίσταται η κατά χρόνον εφικτότης.

Ε. Αι κορυφαία οργανώσεις των εργοδοτών και εργαζομένων θεωρούν, ότι η υπογραφή της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας, οροθετεί νέαν εποχήν εις τας μεταξύ αυτών και των, ους εκπροσωπούν εργοδοτών και εργαζομένων σχέσεις. Διαδηλούν δε την πίστιν των επί της ανάγκης συνεχούς διαλόγου, προς εξεύρεσιν λύσεων επί πάντων των υφισταμένων και εκάστοτε αναφυσόμενων θεμάτων, ενδιαφέροντος των εργοδοτών και εργαζομένων. Προς τον σκοπόν αυτόν, αποθέτουν εις την Κυβέρνησιν την μέριμναν δια την σύστασιν κεντρικού οργάνου τριμερούς και οσομερούς εκπροσωπήσεως, εις τα πλαίσια του οποίου οι εκπρόσωποι των εργοδοτών και των εργαζομένων, συνεργαζόμενοι μετά των κυβερνητικών εκπροσώπων, εν ισοτιμία, θα αναζητούν την λύσιν όλων των κοινού ενδιαφέροντος προβλημάτων, εν πνεύματι αμοιβαίας κατανοήσεως.

Οι υπογεγραμμένοι, νομίμως εξουσιοδοτημένοι, εκπρόσωποι των κατά νόμον αρμοδίων επαγγελματικών, οργανώσεων των εργοδοτών και των εργαζομένων, επόμενοι των εκτεθεισών διακηρύξεών των, συνωμολόγησαν την παρούσαν Εθνικήν Γενικήν Συλλογικήν Σύμβασιν Εργασίας έχουσαν ως ακολούθως:

Άρθρον 1: Ίση αμοιβή Αρρένων - Θηλέων.

1. Επί τω σκοπώ εφαρμογής των αρχών ίσης αμοιβής δι' ίσην εργασίαν αρρένων και θηλέων, το γενικόν κατώτατον όριον ημερομισθίου (ημερομισθιον ασφαλείας) των παρ' οιοδήποτε εργοδότη, δυνάμει σχέσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, απασχολουμένων εργατοτεχνιτριών, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των, ανεξαρτήτως προϋπηρεσίας ή προκειμένου περι μαθητευομένων γυναικών μηχανοτεχνιτριών του κλάδου της σιδηροβιομηχανίας, μετά την συμπλήρωσιν του 18ου έτους της ηλικίας των και ενός τουλάχιστον έτους απασχολήσεως εν τω κλάδω από ης Ιουλίου 1975, προσδιορίζεται εις ποσοστόν του εκάστοτε ισχύοντος γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου εργατοτεχνίτου, υπό τας αυτάς προϋποθέσεις ηλικίας και υπηρεσίας.

2. Διαρκούσης της μεταβατικής περιόδου και μέχρι της πλήρους εξισώσεως των γενικών κατωτάτων ορίων ημερομισθίων (ημερομισθίων ασφαλείας) των εργατοτεχνιτών και εργατοτεχνιτριών, των κεκτημένων τας κατά την προηγούμενην παράγραφον προϋποθέσεις ηλικίας και χρόνου υπηρεσίας, διατηρείται αμετάβλητον το δια της από 25.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας "περί αναπρο-σαρμογής των γενικών κατωτάτων ορίων ημερομισθίων κ.λ.π." διαμορφούμενον γενικόν κατώτατον όριον ημερομισθίου εργατο-τεχνίτριας συμπληρωσάσης το 16ον έτος της ηλικίας της, μέχρι της υπερκαλύψεως τούτου υπό των γενικών κατωτάτων ορίων ημερομισθίων μαθητευομένων. Δια τον αυτόν σκοπόν, τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων μαθητευομένων αμοτέρων των φύλων, προσδιορίζονται από 1ης Ιουλίου 1975, εις ποσοστόν του εκάστοτε ισχύοντος γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου (ημερομισθίου ασφαλείας) εργατοτεχνί-του, κεκτημένου τας προϋποθέσεις ηλικίας και προϋπηρεσίας της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

3. Τα γενικά κατώτατα όρια ημερομισθίων εργατοτεχνιτριών, κεκτημένων τας προϋποθέσεις της παρ. 1 και μαθητευομένων αμοτέρων των φύλων, προσδιορίζονται εις ποσοστόν του γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου εργατοτεχνίτου, ως ακολούθως:

Κατηγορία	από 1-1-75	από 1-7-76	από 1-7-77	από 1-3-78
α) Εργατοτεχνίτρια:	91%	94%	97%	100%
β) Μαθητευόμενοι:				
(1) Κατά το 1ον έτος υπηρεσίας				
Παρά τω αυτώ εργοδότη	57%	60%	61%	65%
(2) Κατά το 2ον έτος υπηρεσίας				
Παρά τω αυτώ εργοδότη	65%	68%	71%	75%
(3) Κατά το 3ον έτος υπηρεσίας				
Παρά τω αυτώ εργοδότη	75%	78%	81%	85%

Άρθρον 2: Αδειαι αναπαύσεως μετ' αποδοχών.

1. Ο ελάχιστος αριθμός ημερών αδειας, μετ' αποδοχών, ων δικαιούνται οι, υπό την ιδιότητα του τεχνίτου, του εργάτου, ή του υπηρέτου, μισθωτοί, μετά την συμπλήρωσιν του βασικού χρόνου, ορίζεται ως ακολούθως:

α) προκειμένου περι των μισθωτών τούτων, περι ων το εδαφ. β' της παραγρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Εις δέκα (10) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(1) Εις ένδεκα (11) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976.

(2) Εις δώδεκα (12) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1977 και επέκεινα.

β) Προκειμένου περι των μισθωτών τούτων, περι ων το εδαφ. δ' της παραγρ. 1 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Εις επτά (7) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Εις οκτώ (8) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976 και επέκεινα.

2. Η, κατά την προηγούμενην παράγραφον διάρκεια της ετησίας αδειας μετ' αποδοχών, επαυξάνεται κατά μίαν εργάσιμον ημέραν, δι' εκάστην, πλέον του βασικού χρόνου, εξαμηνίαν απασχολήσεως, χωρίς να δύναται εν συνόλω να υπερβεί, κατά το τρέχον και τα επόμενα έτη:

α) Προκειμένου περι μισθωτών, περι ων το εδαφ. β' της παραγρ. 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:

(1) Τας είκοσι (20) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.

(2) Τας είκοσι τρεις (23) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976.

- (3) Τας είκοσι εξ (26) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1977 και επέκεινα.
- β) Προκειμένου περί μισθωτών, περί των οποίων το εδάφ. δ' της παραγρ. 2 του άρθρου 2 του Α.Ν. 539/45:
- (1) Τας δέκα τέσσαρας (14) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, από της ισχύος της παρούσης και δια το τρέχον έτος 1975.
- (2) Τας δέκα εξ (16) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1976.
- (3) Τας δέκα οκτώ (18) αλληπαλλήλους εργασίμους ημέρας, κατά το έτος 1977 και επέκεινα.
3. Μισθωτοί, εκ των υπαγομένων εις τας διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων, τυχόντες δια το τρέχον έτος και μέχρι της ενάρξεως ισχύος της παρούσης, αδείας μετ' αποδοχών διαρκείας μικροτέρας της δια της παρούσης οριζομένης, δικαιούνται της προκυπτούσης διαφοράς συμπληρωματικής, εις χρόνον ορισθησόμενον κατά την κρίσιν του εργοδότη, εντός του τρέχοντος έτους.
4. Αι προϋποθέσεις, όροι, περιορισμοί, διαδικασία παροχής των αδειών μετ' αποδοχών, ως και ο τρόπος υπολογισμού των αποδοχών της αδείας και του επιδόματος αδείας, ως ορίζονται υπό του Α.Ν. 539/45 και των τροποποιησάντων και συμπληρωσάντων τούτων νόμων, ισχύουν και εν προκειμένω, ως επίσης ισχύουν και εφαρμόζονται πλήρως, πάσαι αι ευνοϊκώτεροι διατάξεις των αυτών ως άνω νόμων και των εις εκτέλεσιν τούτων εκδοθέντων διαταγμάτων, και των ενίσχυσι συλλογικών συμβάσεων, αποφάσεων διαιτησίας, εσωτερικών κανονισμών, ή άλλων διατάξεων.
5. Εν περιπτώσει εφαρμογής συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, ως εργασίμος ημέρα, δια τον προσδιορισμόν του χρόνου διαρκείας της αδείας μετ' αποδοχών, λογίζεται και το Σάββατον ή η άλλη ημέρα, καθ' ην ως εκ του συστήματος δεν απασχολούνται οι μισθωτοί.

Άρθρον 3: Χρονικά Όρια Εργασίας

1. Από 1 Ιουλίου 1975, ορίζονται εις 45 αι ώρας εβδομαδιαίας εργασίας του προσωπικού των επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων και εργασιών, του υποκειμένου εις την παρούσαν. Η, καθ' υπέρβασιν των 45 ωρών, εβδομαδιαίως και μέχρι συμπληρώσεως του 48ώρου ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας εργασίας απασχόλησις των μισθωτών τούτων, λογίζεται ως υπερεργασία κατά την έννοιαν του άρθρου 659 του Α.Κ.
2. Υπό τους περιορισμούς του άρθρου 6, η πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως, απασχόλησις του μισθωτού και μέχρι συμπληρώσεως του 48ώρου, απόκειται εις την κρίσιν του εργοδότη, του μισθωτού υποχρεωμένου εις την παροχήν της εργασίας.
3. Ωράρια εβδομαδιαίας εργασίας, ισχύοντα ή συμβατικώς εφαρμοζόμενα, ελάσσονα των 45 ωρών, δεν τίγονται δια της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας. Η εφαρμογή, όμως, εις τας περιπτώσεις ταύτας, συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, διέπεται υπό των διατάξεων της παρούσης.
4. Επί των επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, των η συνεχής λειτουργία, επιβαλλόμενη εκ της φύσεως αυτών, διασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, εφαρμόζονται αποκλειστικώς αι διατάξεις του Π.Δ. της 27ης Ιουνίου / 4 Ιουλίου 1932 "περί κωδικοποιήσεως και συμπληρώσεως των περί 8ώρου εργασίας διατάξεων", ως αυτά ισχύουν νυν, συμπληρωματικώς δε αι διατάξεις των άρθρων 4, 5 και 6 της παρούσης.

Άρθρο 4: Αμοιβή Υπερεργασίας

1. Πέραν της συμφωνημένης ή νομίμου αμοιβής δια 48ωρον εβδομαδιαίαν εργασίαν, οφειλομένης από της 1ης Ιουλίου 1975 δι εργασίαν 45 ωρών εβδομαδιαίως, εργοδότηι, απασχολούντες τους παρ' αυτοίς μισθωτούς, μέχρι συμπληρώσεως 48ώρου εβδομαδιαίας εργασίας, υποχρεούνται, εις καταβολήν συμπληρωματικής αμοιβής, οριζομένης ως ακολούθως:
- α) Από 1 Ιουλίου 1975 μέχρι 30 Ιουνίου 1976, δι εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως 48 ωρών εβδομαδιαίως εργασίας, το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον.
- β) Από 1 Ιουλίου 1976 μέχρι 30 Ιουνίου 1977, δι εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως 47 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το εις αυτήν αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δια δε την 48ην ώραν το ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.
- γ) Από 1 Ιουλίου 1977 μέχρι 30 Ιουνίου 1978, δια την 46ην ώραν, το εις αυτή αντιστοιχούν ωρομίσθιον, δι εκάστην δε ώραν πέραν των 46 και μέχρι συμπληρώσεως των 48 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσηυξημένο κατά 25%.
- δ) Από 1 Ιουλίου 1978 και επέκεινα, δι εκάστην ώραν απασχολήσεως, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως 48 ωρών εβδομαδιαίας εργασίας, το αντιστοιχούν ωρομίσθιον προσηυξημένον κατά 25%.
2. Εάν αι, πέραν των 45 και μέχρι συμπληρώσεως των 48, ώραι απασχολήσεως του μισθωτού εμπίπτουν εις τα όρια της νυκτερινής εργασίας ή της εργασίας κατά Κυριακάς και εξαίρεσιμους, εκτός του, ως η προηγουμένη παράγραφος, ωρομίσθιου, οφείλονται και αι προσυζητήσεις, περί των αι υπ' αριθ. 8900/46, 18310/46 και 25825/51 αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας.
3. Μισθωτοί επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων ή εργασιών, των η συνεχής λειτουργία, ως εκ της φύσεως αυτών, πρέπει να εξασφαλίζεται δια διαδοχικών εναλλαγών προσωπικού, απασχολούμενοι πέραν των

45 ωρών, εβδομαδιαίως και μέχρι του ανωτάτου ορίου των 56 ωρών, δικαιούνται προσθέτως της κανονικής των αμοιβής τριών ωρομισθίων καθ' εβδομάδα, απλών ή προσαυξημένων κατά τα εν τη παρ. 1 του παρόντος άρθρου οριζόμενα, υπό τον όρον ότι η απασχόλησις κατά την κρίσιμον εβδομάδα υπερέβη τας 48 ώρας. Εάν η απασχόλησις υπερέβη μεν τας 45 ώρας ουχί όμως και τας 48, εφαρμόζονται και εν προκειμένω αι λοιπαί διατάξεις του παρόντος άρθρου.

4. Επί μισθωτών, περί των η παράγραφος 5 του προηγούμενου άρθρου, απασχολουμένων πέραν των 45 ωρών εβδομαδιαίως και μέχρι του δια τούτοις οριζομένου υπό των κειμένων διατάξεων ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας απασχολήσεως εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις της παραγρ. 3 του παρόντος άρθρου.

5. Αι, περί της καταβολής συμπληρωματικής αμοιβής δι απασχόλησιν πέραν των 45 και μέχρι 48 ή, αναλόγως της περιπτώσεως μέχρι 56 ωρών ή του τυχόν μεγαλύτερου ανωτάτου ορίου εβδομαδιαίας απασχολήσεως, διατάξεις του παρόντος άρθρου, δεν έχουν εφαρμογήν επί των μισθωτών των αμειβομένων κατ' άλλον σύστημα πλην του επί μισθώ ή ημερομισθίω. Προκειμένου, όμως περί μισθωτών αμειβομένων δια μικτού συστήματος, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως προσδιοριζομένου του οφειλομένου ωρομισθίου και των προσαυξήσεων επί τη βάσει του συμπεφωνημένου ή νομίμου, τακτικώς δε και περιοδικώς καταβαλλομένου μισθού ή ημερομισθίου.

6. Εν περιπτώσει μειώσεως των ωρών εργασίας μέχρι 45 εβδομαδιαίως, οι κατά μονάδα εργασίας ή κατ' άλλον σύστημα, πλην του επί μισθού ή ημερομισθίω, αμειβομένοι μισθωτοί δικαιούνται καθ' εβδομάδα της τυχόν προκυπτούσης διαφοράς μεταξύ του, κατά το εφαρμοζόμενον σύστημα αμοιβής των, προϊόντος και του εξαπλασίου του γενικού κατωτάτου ορίου ημερομισθίου ή κατά την οικείαν συλλογικήν σύμβασιν κατωτάτου ορίου ημερομισθίου της ειδικότητός των.

Άρθρον 5: Ωρομίσθιον υπερεργασίας

1. Προκειμένου περί των επί μισθώ αμειβομένων μισθωτών, δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των, τα 6/25 του συμπεφωνημένου ή νομίμου μισθού διαιρούνται δια του αριθμού 45. Δια την εξεύρεσιν του ωρομισθίου των επί ημερομισθίω αμειβομένων μισθωτών, το ποσόν των 6 πλήρων (συμπεφωνημένων ή νομίμων) ημερομισθίων, διαιρείται ομοίως δια του αριθμού 45. Καθ' όμοιον τρόπον εξευρίσκεται το ωρομίσθιον των δια μικτού συστήματος αμειβομένων μισθωτών. Επί μισθωτών, δι ους ισχύει ή εφαρμόζεται ωράριον εβδομαδιαίας εργασίας έλασσον των 45 ωρών, ο διαιρέτης ορίζεται ίσος προς τον αριθμόν των ωρών της εβδομαδιαίας εργασίας των.

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται αναλόγως από της αυτής ημερομηνίας ήτοι: 1 Ιουλίου 1975, δια τον υπολογισμόν, τόσον της συμπληρωματικής αμοιβής δι υπερεργασίαν πέραν των 45 ωρών, όσον και κατά πάσαν περίπτωσιν προσδιορισμού του ωρομισθίου, ως επί των περιπτώσεων υπολογισμού της αμοιβής και της προσαυξήσεως δι υπερωριακήν εργασίαν και των προσαυξίσεων δι' εργασίαν κατά τας Κυριακάς, εξαιρετέας και νυκτερινάς ώρας.

Άρθρον 6: Εβδομάς πέντε εργασίμων ημερών -

Συστήματα εβδομαδιαίας Εργασίας

1. Κατά την μεταβατικήν περίοδον, ήτοι από 1ης Ιουλίου 1975 μέχρι 30 Ιουνίου 1978, επιτρέπεται υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας μέχρι μιας (1) ώρας και τριάκοντα πέντε (35) λεπτών, της υπερβάσεως ταύτης μη λογιζομένης ως υπερωρίας, υπό την προϋπόθεσιν ότι αι κατά το άρθρον 8 υποκειμένα επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασίαι:

α) Δεν απασχολούν τους υποκειμένους μισθωτούς κατά το Σάββατον ή κατά μίαν άλλην εργάσιμον ημέραν της εβδομάδος.

β) Καταβάλλουν πλήρες το ημερομίσθιον των ημερών τούτων.

γ) Το σύνολον των ωρών απασχολήσεως, καθ' εβδομάδα, δεν υπερβαίνει τας 48 ώρας.

2. Από της 1 Ιουλίου 1978 η, κατά την προηγούμενην παράγραφον, υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας περιορίζεται εις μίαν μόνο ώραν, καθ' εκάστην.

Από της αυτής ημερομηνίας 1 Ιουλίου 1978, επιτρέπεται, κατά την κρίσιν των υποκειμένων εργοδοτών, η μέχρι τριών ωρών εβδομαδιαίως, πέραν της 45ώρου εργασίας, υπερωριακή απασχόλησις των μισθωτών, ήτις δεν συμψηφίζεται εις τα, κατά τας κείμενας διατάξεις, επιτρεπόμενα όρια υπερωριακής απασχολήσεως.

3. Υπό τας προϋποθέσεις των εδαφίων α' και β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου επιτρέπεται η υπέρβασις του ανωτάτου ορίου της ημερησίας εργασίας και δι μέχρι συμπληρώσεως ημερησίως 9ώρου εργασίας, εις επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή εργασίας, εις ας ισχύει ή εφαρμόζεται ωράριον εβδομαδιαίας εργασίας έλασσον των 45 ωρών, υπό τον πρόσθετον όρον ότι δεν επέρχεται επαύθησις του ισχύοντος ή εφαρμοζόμενου ωραρίου εβδομαδιαίας εργασίας.

4. Η εφαρμογή συστήματος εβδομαδιαίας εργασίας πέντε (5) εργασίμων ημερών, υπό τους περιορισμούς και προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, απόκειται εις την κρίσιν του εργοδότου.

Κατά πάσαν περίπτωσιν δια του παρόντος άρθρου δεν θίγεται η ισχύς του άρθρου 3 παρ. 1 του Ν.Δ. 4020/59.

Άρθρον 7: Εκπαιδευσις Συνδικαλιστικών Στελεχών

1. Επί τω σκοπώ διευκολύνσεως της εκπαιδεύσεως και επιμορφώσεως συνδικαλιστικών στελεχών και αναδείξεως τοιούτων μεταξύ των εργαζομένων, αι επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίαι, αι απασχολούσαι 100 και άνω μισθωτούς, υποχρεούνται εις την χορήγησιν προσθέτου κανονικής αδείας μετ' αποδοχών, διάρκειας μέχρι δύο (2) εβδομάδων κατ' έτος, εις μισθωτούς επιλεγόμενους προς τον σκοπόν αυτόν υπό της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος και εις αναλογίαν 1% επί του υπ' αυτών απασχολούμενου προσωπικού. Ο αριθμός των επιλεγομένων κατ' έτος, δεν δύναται να είναι ελάσσων των 3 μισθωτών ουδέ μείζων των 15.

2. Αι, κατά τ' ανωτέρω, άδειαι χορηγούνται, εφ' όσον η σχετική αίτησις της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος συνοδεύεται υπό αναλυτικού προγράμματος εκπαιδεύσεως, καλύπτοντος τον χρόνον διάρκειας της άδειας εγκεκριμένου υπό του τριμερούς συνθέσεως Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας.

Άρθρον 8: Πεδίον εφαρμογής

1. Αι διατάξεις της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας δεν εφαρμόζονται καθ' ολοκληρίαν επί:

- α) Των πληρωμάτων των πλοίων της εμπορικής ναυτιλίας.
- β) Των φορτοεκφορτωτών ξηράς και λιμένων, των διεπομένων υπό της νομοθεσίας ρυθμίσεως των εις τους λιμένας φορτοεκφορτωτικών εργασιών και της φορτοεκφορτωτικής εργασίας ξηράς και
- γ) Των επί τιμολογίω ή κατά μονάδα εργασίας αμειβομένων και εις μη σταθερόν εργοδότην απασχολούμενων.

2. Οι οικιακοί βοηθοί και το εν γένει οικόσιτον προσωπικόν δεν υπάγεται εις τας λοιπάς, πλην του άρθρου 2 διατάξεις της παρούσης.

3. Υπό την επιφύλαξιν της ισχύος της επομένης παραγράφου δεν υπάγονται εις την παρούσαν οι αμέσως εις την καλλιέργειαν γεωργικών προϊόντων ή εις την κτηνοτροφίαν, την αλιείαν και τας δασικές εργασίας απασχολούμενοι.

α) Οι υπηρετούντες, εις γεωργικάς και κτηνοτροφικάς εργασίας ασκουμένας παρ' εμπορικών εταιρειών ή Ν.Π.Δ.Δ.

β) Οι διεπόμενοι ήδη υπό συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διαιτητικών αποφάσεων, υπουργικών αποφάσεων ή άλλων σχετικών πράξεων και

γ) Οι υπαγόμενοι εις την ασφάλισιν του ΙΚΑ, ανεξαρτήτως της νομικής μορφής υφ' ην ασκείται η εκμετάλλευσις, παρ' η απασχολούνται.

4. Αι διατάξεις του άρθρου 2 της παρούσης αφορώσαι εις εργοδότας, περί των το άρθρον 1 παρ. 1 του Α.Ν. 539/45 ή εφ' ων, δια διαταγμάτων, επεξετάθη ή θέλει επεκταθή η εφαρμογή του νόμου τούτου.

Πρόσωπα εξαιρούμενα της εφαρμογής του Α.Ν. 539/45, κατά τας διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 3 τούτου, δεν υπάγονται εις τας διατάξεις του άρθρου 2 της παρούσης Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας. Αι διατάξεις, όμως, του άρθρου 2 αυτής, εφαρμόζονται και επί μισθωτών, των το εις άδεια μετ' αποδοχών δικαίωμα διέπεται υπ' άλλων, ειδικωτέρων του Α.Ν. 539/45 διατάξεων, εφ' όσον υπό τούτων ορίζεται αριθμός ημερών άδειας ελάσσων του δια της παρούσης οριζομένου.

5. Αι διατάξεις των άρθρων 3, 4, 5 και 6 της, παρούσης δεν εφαρμόζονται επί του ιπτάμενου προσωπικού εναερίων μεταφορών.

Άρθρον 9

Η ισχύς της παρούσης Εθνικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας άρχεται από της υπογραφής της, εκτός αν άλλως ορίζεται εν αυτή, δεν δύναται δε να καταγγελθή αύτη προ της 30ης Σεπτεμβρίου 1978. Η παρούσα δημοσιευθύτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις της 4 Μαρτίου 1975

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΗΣ